POLARHUNDEN

Nr 4 2013

SPHK – SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN

ROYAL CANIN

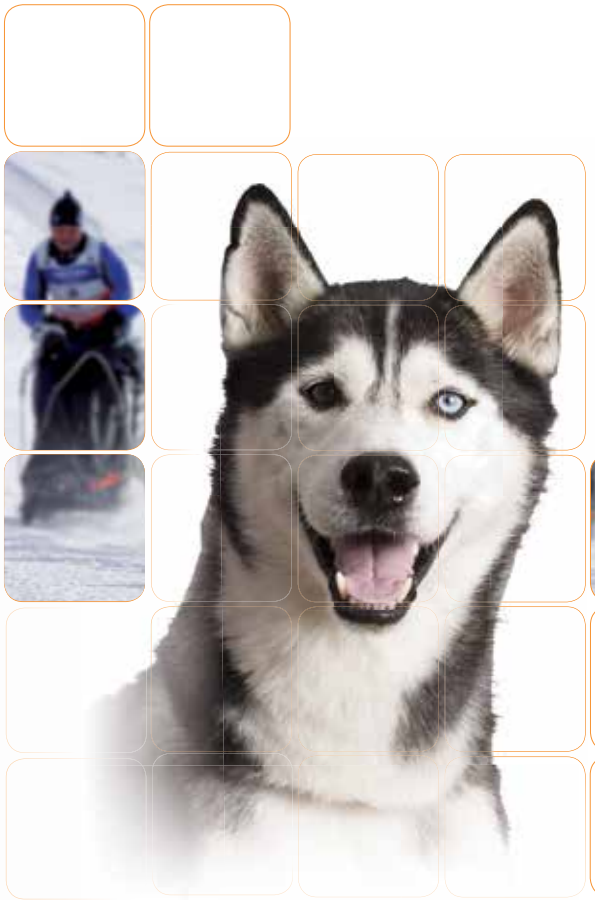

Energy booster
för sport-, jakt- och
arbetande hundar
– för att uppnå full potential

ACTIVITY BOOSTER

Komplett högenergifoder för vuxna hundar!
Tillsammans med genetisk selektion, utbildning och träning är näringsanpassad kost en av de nyckelfaktorer som påverkar prestationsförmågan hos jakt-, sport- och arbetande hundar.
Royal Canin Energy-program hjälper dig i arbetet med att höja hundens uthållighet och dess generella prestationsförmåga.

40 YEARS of HEALTH NUTRITION

royalcanin.se

Medlem i vår Breeder Club? Besök vår hemsida och läs mer.

POLARHUNDEN

SPHK på Internet
http://www.sphk.se
ISSN 0282-1478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben.
Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.Tidningen skall också ge information om de polara spetshundraserna samt om hund och friluftsfrågor i allmänhet.
Tidningen utkommer med 5 nummer per år, någorlunda jämnt fördelade över året. Mars, juni, augusti, oktober och december. Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning.

Artiklar och bilder till POLARHUNDEN sänds till:

Mia Karacs, Höglundsvägen 9, 777 94 Söderbärke
E-POST: polarhunden@gmail.com Tel: 072-398 65 34

Ansvarig utgivare: Alf Hallén, Hundberget 264, 840 13 Torpshammar, mobil: 070-216 75 88
Redaktör & Formgivare: Mia Karacs. *(se gråa rutan ovan)*
Korrekturläsare: Louis Liljedahl
Tryckeri: Gävle Offset, Gävle.

Annonspriser i POLARHUNDEN (för företag, kennlar m.m.)

	Helår (5 nr)	Ett nummer
Baksida och insidor av omslag i färg	8 000 kr	1 760 kr
1/1 sida, s/v	7 500 kr	1 650 kr
1/2 sida, s/v	4 000 kr	900 kr
1/4 sida, s/v	2 500 kr	550 kr
Kennelannons, s/v	350 kr (obs. kalenderår)	

För bokning, kontakta redaktör:
Mia Karacs *(se gråa rutan ovan)*

Medlemmar annonserar gratis under vinjetten MEDLEMSANNONSER i slutet av tidningen.
Redaktionen mottager tacksamt material om polarhundar, friluftsliv och berättelser och resultat från aktiviteter m.m. som kan vara av intresse i POLARHUNDEN. Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta insända artiklar. Bilder emottages tacksamt. Fullständig bildtext inkl. fotografens namn skall bifogas. Alla bilder skall vara märkta med namn och adress samt medsänd ett färdigfrankerat returkuvert.

UTGIVNINGSDAGAR 2013:

Nummer 5:	Manusstopp 8 nov.	Utkommer v. 51

Medlemskap i Svenska Polarhundklubben:
Årsavgiften är 350:-, familjemedlem 50:-. Medlemskap erhåller DU enklast genom att ringa till Svenska Kennelklubben (SKK). Telefon 08- 795 30 50. Du uppger att det avser medlemskap i SPHK, kennelklubben tar samtliga uppgifter, glöm inte att uppge DIN RAS.

Frågor rörande medlemskap och adressändring:
Freddie Åkerlind Nytomta gård, ED 80 686 94 Rottneros. Tel: 0565-604 46
Mail: freddie.akerlind@telia.com

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

är den enda officiella rasklubben för de stora spetshundraserna, alaskan malamute, grönlandshund, siberian husky och samojed. Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.
Svenska Polarhundklubbens målsättning är att kontinuerligt skapa goda förutsättningar för hunden, hundägaren och hundägandet genom att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt samt exteriört fullgoda rasrena polarhundar, att bevara och utveckla rasernas specifika egenskaper och verka för utveckling av praktiskt bruk av dessa raser som bl a draghundar, att informera och sprida kunskap om hundens beteende, dess fostran, utbildning och vård, att bevaka och arbeta med frågor som har ett allmänt intresse för hundägaren och hundägandet, att skapa och vidmakthålla goda relationer mellan omvärlden, hundägaren och hundägandet.
Klubben arrangerar också officiella utställningar med certrättigheter. Vi har idag cirka 1300 medlemmar.
Klubben är indelad i 6 distrikt: Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Mälardalen, Södra distriktet och Västra distriktet.

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordförande:	**Alf Hallén** Hundberget 264 840 13 Torpshammar	alfhallen@telia.com Tel: 070-216 75 88
Sekreterare:	**Agneta Nilsson Hörnlund** Sandbäcken 1 542 91 Torsö	sekreterare@sphk.se Tel: 0501-199 54
Vice ordförande	**Donald Eriksson**	
Ekonomiansvarig	**Helene Ouchterlony**	

Kontaktpersoner till distrikten:

Övre Norra:	Elisabeth Lönnberg	Tel: 0911-100 91, 070-587 32 66
Nedre Norra:	Camilla Eklund	Tel: 073-040 27 18
Gävle Dala:	Lena Lindberg	Tel: 0243-198 52
Mälardalen:	Britt Forsgren	Tel: 08-550 930 43, 070-649 59 12
Södra:	David Erman	Tel: 0709-37 15 91
Västra:	Rose-Marie Eklund	Tel: 0301-212 23
Västra:	Marita Johnsson	Tel: 0522-66 32 12

SPHK's rasklubbar-Sveriges enda officiella

Alaskan Malamute:	**Christer Afseér** Stykketgården Västra Sidan 248 780 69 Sörsjön	esseth-afseer@telia.com 070-328 30 56
Grönlandshund:	**Monica Hjelm** Hamravägen 120 820 51 Hamra	0657-352 35 072-74 33 299 Irkes@telia.com
Samojed:	**Jan-Olof Högström** Fridhemsgatan 27 854 60 Sundsvall	jo@framak.se Tel: 060-156177 070-561 47 83
Siberian Husky:	**Anita Mortensson**	mortenssonanita@hotmail.se
Tävlingsekr.:	**Karina Andreasen** Syrenstorpsvägen 20 830 05 Järpen	nighttrail@nighttrail.com Tel: 0647-104 60 073-063 80 99
Utställningsekr.:	**Linda Almquist** Gerstorp Tjärarp 1 585 99 Linköping	snotrollens@telia.com Tel: 013- 583 73

POLARHUNDEN

Nr 4 2013

Huskey i vila.
[Foto: Helene Söderström]

Sommaren är över!

Och en spännande höst och vinter väntar nu på oss polarhundmänniskor.

Aktivitetskalendern på sidan 6 har en hel del att tipsa om men jag VET att det finns fler aktiviteter som anordnas i landet. Jag ber er ansvariga för aktiviteterna att skicka in och tipsa om det. Alla små och stora träffar / möten / utställningar osv. bör få komma med i tidningen så att många fler kan delta.

Ett annat tips är ju självklart att hålla utkik på våra hemsidor och Facebook där mycket läggs in. Så.... Nu har du inga ursäkter.... Ta reda på vad DU har för aktivitet nära dig och njut av hösten tillsammans med andra!

Till sist, GLÖM INTE KAMERAN

// Mia

Omslagsfoto: Helen och Sofias fjälltur där Harry var den enda polarhunden så långt ögat kunde nå. Utgångsläget på turen var Saltoluokta.

Ny adress till redaktören!

Mia Karacs
Höglundsvägen 9
777 94 Söderbärke
072-398 65 34

// Redaktionen

INNEHÅLL

Ledarskallet 4
Nya medlemmar 5
Aktivitetskalender 6
Södra 7
Västra 8
Mälardalen 10
Gävle-Dala 12
Övre Norra 16
Svar till Daniel Kaar
- L. Liljedahl 17
24 tassar och 4 hjul
- D. Kaar 18
Svar till Lennart Andersson
- L. Liljedah 22
Grönlandsresan, del 2
- G. Karlberg 23
Fan har jag gjort - M. Jonsson 29
Grönlandshund 32
Mentalbeskrivning av din hund
- L. Andersson 37
Grönlandshundar förr och nu
- K-M. Sundal 40
Medlemsannonser 45

LEDAR SKALLET

Det börjar likna höst ute så nu kommer träningen av hundarna igång så sakta men än så är det tidiga morgnar som gäller åtminstone där jag bor.

SPHK hade arbetshelg i Ånnaboda 17-18/8. Det var ett gäng som var allt annat än tystlåtet som träffades. Intressanta diskussioner som på kvällen övergick i intressanta berättelser som några varit med om. Vi diskuterade bl.a SPHK's organisation där styrelsen fattade beslut om att tillsätta en mindre arbetsgrupp som ska arbeta fram ett förslag så småningom.

Gävle/Dala distriktet kommer att anordna Polarhundsmästerskapet 2014 i Orsa Grönklitt. Vi ska också leva upp till årsmötesbeslutet att bli medlemmar i WSA. Där blev undertecknad kontaktperson. David Erman informerade om den nya hemsidan som ska tas i bruk från årsskiftet.

Som sagt det var ett pratglatt gäng med många ideer och intressanta diskussioner precis som det ska vara.

Passa på att njuta av hösten med era hundar. Ut och lek och ha skoj tillsammans.

Svenska Polarhundklubben, SPHK
hälsar våra nya medlemmar
VARMT VÄLKOMNA

Övre Norra
Anders Andersson/Öjebyn, Per Nilsson/Luleå, Christin Gustafsson Tallberg/Gällivare

Nedre Norra
Meri Mannelqvist/Vilhelmina

GävleDala
Leif Jonsson/Falun, Erik Hedberg/Borlänge

Mälardalen
Johanna Lund/Sollentuna, Lovisa Åberg Löfvenborg/Katrineholm, Maxine Zaar/Tumba, Rasmus Värmå Falk/Älvsjö, Ida Andersson/Örebro, Catrine Hellström/Nora, Mikael Råman/Älta, Ulrika Råman Vinnå/Älta, Arvid Pettersson/Uppsala, Joakim Karlsson/Nävekvarn, Heidi Wedin/Strängnäs

Västra
Pavel Melnikov/Säffle, Heidi Grann/Kållered, Anneli Karlsson/Lilla Edet, Anna Johansson/Torsby

Södra
Emelie Nordfeldt/Löberöd, Max Kristiansson/Löberöd, Jessie Pedersen Davidsson/Eslöv, Ylva Davidsson/Eslöv, Bo Karlsson/Rödeby, Cecilia Petersson/Lyckeby, Monica Eklund/Klågerup, Josefin Ottosson/Malmö, Lotta Göthlin/Falkenberg, Mikaela Gross/Åseda, Tyko Rudensjö/Hovmantorp, Helle Hansen/Örkelljunga, Per Svensson/Bjuv, Colin Garry Edwin/Kvibille, Angelica Palmgren/Nykil, Jens Holm/Ronneby

Du som vill bli medlem i SPHK, gör så här: Ring SKK,08-795 30 50 (tfn.tid mån-fre 10-12 och 13-15) och tala om att du vill bli medlem i SPHK och vilken ras du har. SKK får på så sätt alla uppgifter de behöver och det blir färre fel. SKK skickar dig ett inbetalningskort och du blir medlem så snart du har betalt.

Din distrikstillhörighet styrs av ditt postnummer men om du av någon anledning vill byta distrikt, så är du välkommen att kontakta undertecknad.

Glöm ej heller att ändra din adress, om du flyttar. Snabbast går det om du ringer SKK, men det går också bra att kontakta mig.

Tänk på att lösa tävlingslicensen. Den gäller som olycksfallsförsäkring även under träning! Använd REFLEX så att ni syns i höstmörkret, när ni är ute och tränar !!!

Ha en fin höst önskar
Freddie Åkerlind/medlemsansvarig SPHK

Aktivitetskalender 2013-2014

Min ambition är att uppdatera kalendern löpande, förutsättningen för det är att distrikt och rasklubbar skickar in sina kommande arrangemang till mig!
Epost: tjararpssamojederna@hotmail.com

Hälsningar: Fredrik Petri

21-22/9	Ungdomsläger, SPHK Gävle-Dala
22/9	Utställning, Visseltofta, SPHK's rasklubb för samojed
28-29/9	Björnrundan, Kooperativet Nornäs
5/10	Utställning, Arboga, SPHK Mälardalen
20/10	Utställning, Bollnäs, SPHK Gävle Dala
1-3/11	Malamutespecialen
2/11	Utställning, Falun, SPHK's rasklubb för alaskan malamute
30/11-1/12	Upptaktsträff Koppången,SPHK's rasklubb för grönlandshund
17-19/1 2014	Vinterträff Hamra, meriteringstillfälle, SPHK's rasklubb för grönlandshund
25-26/1 2014	Vinterrace Lekvattnet, SPHK Västra
1-2/2 2014	OG-loppet, Orsa, SPHK Gävle-Dala

OBS! Vissa ändringar kan ske av plats och/eller datum för utställningarna!

Draghundcenter.se
Växelgatan 8, 826 40 Söderhamn
070-224 60 99 070-224 12 91

Medlemmar i SPHK får
10% i shopen
om koden "SPHK10" lämnas i kassan.

Generalagent åt TROLL HUNDEFOR OCH UTSTYR.

TROLLS foder och dragutrustning finns både i butiken och vår webshop:

http://draghundcenter.se/webshop/

Kika in på hemsidan och passerar ni Söderhamn, kom in och ta en kopp kaffe och en pratstund!

Töschetorpet Grim Gråpäls simtränar.
[Foto: Lenita Remneman]

Hej

Så här i månadsskiftet sep/okt hoppas jag att alla kan titta tillbaka på en sommar (som vanligt utan hundkörning) som varit lång o skön, kanske med flera sena kvällar där tankar och planer för kommande dragsäsong har dryftats i glada vänners lag.

Klubben har även under sommaren (Den 16 juni) anordnades en sommarträff på friluftsområdet Järavallen i Skåne. Ett trettiotal glada polarhundsägare trotsade väderprognosen (hällregn) för att träffas, utbyta erfarenheter, grilla korv, gå tipspromenad och inte minst få lyssna på information om allt som kan vara bra att veta om selar. Vi hade tur med vädret! Det utlovade regnet höll sig borta tills vi började plocka ihop. Vi hade också en väldigt trevlig dag som var både rolig och matnyttig. Ser själv motsvarande sorters träffar utan tävlingsinslag som en mycket viktig del för att skapa en tydligare klubbkänsla och förhoppningsvis kan detta bli en trevlig sommar tradition.

I dags datum är det till och med i södra Sverige möjligt att köra hund och säsongens första draghundstävling har gått av stapeln och fler väntar. I skrivandets stund är det ännu inte beslut var och när södras KM ska hållas. Men givetvis så kommer vi ut med den informationen så fort ett beslut är fattat. När jag ändå skriver om drag, ni har väl inte glömt att lösa tävlingslicens?

Påminner om att vi fortfarande letar efter personer med intresse att engagera sig i klubben avseende ex ungdomsverksamheten. Samt personer till valberedningen.

Ta hand om er därute // Torbjörn Antonsson

Södra
SPHK – SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/sodra
sphksodra@passagen.se

Ordförande
David Erman, 0709-37 15 91
david@erman.nu

Vice ordförande
Joakim Persson, 0705-53 68 65
bjp@unayok.se

Sekreterare
Torbjörn Antonsson, 0768-81 33 35
torbjorn.antonsson@gmail.com

Kassör
Anne Andersson Grönberg,
0703-41 30 20
gronberg309@hotmail.com

Ledamot
Daniel Röning, 0708-48 29 18
thornberg75@hotmail.com

Ungdomsansvarig
Jörgen Pålsson, 0709-41 99 70
jorgen.palsson@gmail.com

Västra

SPHK – SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

http://www.vastra.sphk.se

Ordförande
Dan Palmblad, dan@palmblad.st
031-69 32 78, 076-141 46 76

Vice ordf.
Mats Jonsson, Törresröd 179
463 92 Lilla Edet, 0709-665 165

Kassör
Anna Palmblad, anna@palmblad.st
031-69 32 78, 070-795 26 88

Sekreterare
Niklas Olsson, niksh1985@hotmail.com
070-142 72 02, 070-203 43 00

Ledamot
Mikael Lann, mikael_lann@hotmail.com
070-268 99 01, 0511-575 80

Suppleant
Tina Olsson, Humoreskgatan 6
422 42 Hisings Backa 070-221 19 19

Suppleant
Lenita Renneman

Kontaktansvarig / Nya Medlemmar
Marita Åhl, 0504-105 44, 0730-41 86 11
Jose Perez, 0570-220 82, 0709-39 74 43

Webmaster
Magnus Svernfors

Valberedningen
Jose Perez (sammankallande)
Mattias Hammer (Suppleant)
Magnus Svernfors (Suppleant)

Utställningsansvarig
Tina Olsson, 070-221 19 19

Utställningskommittén
Marie Bergmark, 070 -893 63 43

Snow Shadows Mr Nice Guy. [Foto: Susanne Nilsson]

Höstprogrammet och vidare

31 augusti skall vi ha haft vår andra utställning på Tånga Hed i Vårgårda. I år har vi bjudit in Agneta Nilsson Hörnlund till middagen på kvällen för att prata om sina förberedelser för Femundlöpet och genomförandet av detsamma. Licensen vill jag återigen påminna om då den är en försäkring som gäller även när ni är ute och tränar era hundar. Vi försöker bjuda in till lite enklare träffar och klövjeturer under hösten. Alla medlemmar är även välkomna att lägga ut egna träffar i sina trakter då distriktet är stort och det finns en hel del erfaret folk som kan visa våra nya medlemmar hur de kan aktivera sina hundar.

Västras vinterrace i Lekvattnet, Värmland planeras det för och är tänkt att genomföras 25 till 26 januari. Vi kommer att erbjuda starter på 1mil, 1,5 mil, 3mil och en bana omkring 4 mil. Det kommer att vara en öppen tävling och vi har tillfrågat rasklubbarna om meriteringstillfälle på alla distanserna.

Polarfarare Palmblad med styrelse och aktivitetsansvariga

SPHK:s **Polardistans**
Den naturliga utmaningen

14:e året i rad!

SPHK:s LÅNGDISTANSTÄVLING 3-7 MARS 2014 (v 10)

Polardistans är en långdistanstävling för renrasiga polarhundar. Det är en unik tävling, dels för att den enbart är för renrasiga polarhundar, dels för att de tävlande från start har med sig all utrustning inklusive mat till sig själva och till hundarna. Ingen hjälp får tas emot under tävlingen och det finns inga depåer.

Tävlingen går på markerade leder i vänlig fjällterräng, myr och storslagen skogsmark i området Särna, Lofsdalen, Lillhärdal. Start och mål är på Särna Camping. Sista tid för målgång är fredagen den 7 mars kl. 12.00.

Distanser och klasser:		**Betalning**	**Startavgifter**	
160 KM	**300 KM**	**Senast**	**160 km**	**300 km**
Pulka 1-4 hundar	Pulka 1-4 hundar	2013-11-30	2 500 sek	3 500 sek
Slädhund B, 4-8 hundar	Slädhund B, 8-12 hundar	2013-12-31	3 000 sek	4 000 sek
Slädhund C, 6-8 hundar	Slädhund C, 8-12 hundar	2014-02-24	4 000 sek	5 000 sek

Startavgiften inkluderar avgift för dragmeritering, bildekal, karta, frukost innan start, lunch och bankett fredagen 7/3. Information gällande antal hundar i mål finns på vår hemsida: **www.polardistans.com**. Tävlingen är meriterande för alla de fyra polara raserna.

OBS! Anmälningsavgiften skall vara arrangören tillhanda senast sista betalningsdag enligt ovan för att din anmälan ska registreras!

Startavgift sätts in på:
Bg 5574-8404, SPHK Västra, c/o Camilla Öhrn, Frölundaborgs allé 3, 414 76 Göteborg
IBAN NO: SE5880000836839843366932
Anmälningsblankett finns på hemsidan.
OBS! Ange namn, adress, telefon och e-postadress på betalningen. Har du problem med betalningen skicka ett mail till **camillaohrn@yahoo.com**. Har du problem med anmälan skicka ett mail till **2luba@telia.com**.

Arrangörerna förbehåller sig rätten att ställa in tävlingen vid för få anmälda deltagare.
Mer information hittar du på vår hemsida **www.polardistans.com.**

Det går även bra att kontakta tävlingsledarna på e-post: **race@polardistans.com** eller per telefon till Karina Andreasen +46 (0)730-638099 eller Ninni Hjortvall +46 (0)702-272856

SPHK Västra hälsar välkommen till POLARDISTANS
Den naturliga utmaningen

Mälardalen

SPHK – SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

http://malardalen.sphk.se

Ordförande
Britt Forsgren, 08-550 930 43
070-649 59 12
Mindalsvägen 8, 155 91 Nykvarn
brittforsgren@hotmail.com

Vice ordf.
Gabriella Nordgren, 073-723 81 65
Enbyvägen 7, 647 51 Åkers Styckebruk

Sekreterare
Petra Dalenklint, 070-273 75 42
Vasavägen 84, 177 52 Järfälla
louise.bonta@telia.com

Kassör
Helen Söderlund,
Fågelsångsväg 9, 761 63 Norrtälje

Ledamot
Stef Krusengren

Suppleant
Kjell Jonsson, 070-337 16 51
Björn Henricsson, 070-672 42 38

Kommittéer
Dragsport: Britt Forsgren, Styrelsen

Fjälläventyr: Andreas Knudsen, Kenth Hjelm, Anders Larsson, Lennart Andersson

Ungdomsledarna: Gabriella Nordgren, 073- 723 81 65

Utställning: Linda Almqvist 013-583 73 Jeanette Engström

Valberedning
Charlotta Ludvigsson, 070-770 61 63

Barusi, Bolchoj, Yepa och Tolinka i januari 2013. Ett stopp för att kolla alla älgspår! [Foto: Margareta Kohrtz]

Hej!

I skrivande stund är planeringen för Herrfallet i gång och vi hoppas på att få se många fina hundar under utställningen. Vinteraktiviteten får styrelsen återkomma med i nu läge är vi endast 3 kvar i styrelsen pga avhopp.

Extra årsmöte kommer ske efter utställningen i Herrfallet där styrelsen ska fyllas upp. Att sitta på en styrelsepost är ideellt, man ska se helheten för alla medlemar så alla känner sig välkomna oavsett hur många hundar man har, eller ras. Alla ska ha möjlighet att komma på klubbens aktiviteter oavsett vad man har för ekonomi, alla ska ha samma möjligheter. Alla medlemar betalar exakt lika i medlemsavgift.

Sin kunskap delar man med sig av,det är poängen av styrelsearbetet. Har fått många mail och samtal där våra nya polarhundsägare har frågat varför det är så dyrt att lära sig dra med hundar. Att lära nya dra med sina hundar ska inte kosta något utan det är vad vi i klubben är till för.Vi vill ju att man aktiverar hundarna med aktiviteter som dom är till för. Träffar ska hållas i klubbens regi.

Sitter man i styrelsen för SPHK så arbetar man för klubben och dess medlemar. Likaså ska alla medlemar få möjlighet att vara med på träffar av alla slag alla har varken råd eller utrustning för fjällturer utan måste få möjlighet på lokalt plan dvs inom distriktet.

Medlemsantalet har sjunkit i distriktet likaså antalet licenser har sjunkit.Det är något styrelsen måste ta tag i.

Mvh: Britt

I Polarhunden nr 3/2013 så skriver Britt Forsgren i ledaren för Mälardalen att det ej anordnas några aktiviteter för ungdomar, då glömde nog Britt bort den familjehelg som vi arrangerade den 12-13 jan i Arboga (herrfallet). Som ungdomsansvarig ordnat aktiviteter för barn och ungdomar det gavs möjlighet att köra hund, det fanns också en stuga under helgen till ändamål för barn och ungdomar där man kunde se på film, rita spela spel och umgås. Det har även ordnas andra aktiviteter för barn och ungdomar, dels på hundutställning där vi har haft klubbens tält uppställt med möjlighet till aktiviteter och grattis våfflor till barn och ungdomar. Jag och 3 andra i styrelsen hade också som ambition att hålla ett läger för barn och ungdomar innan skolstart, dock så blev den inte möjlig att genomföra då det har varit en mycket turbulent tid i styrelsen. Jag har nu lämnat mitt uppdrag som ungdomsansvarig i Mälardalen av många anledningar, och jag tackar för min tid som ungdomsansvarig i distriktet. Det har varit mycket kul att kunna hjälpa till att svara på frågor (mest föräldrar som ringt) och det är roligt att veta att det finns många aktiva barn och ungdomar i distriktet. Jag hoppas och tror att jag lyckats inspirera i alla fall några ungdomar som fått pröva köra hund, eller fått åka hundspann. Ni ungdomar som hört av er till mig hoppas jag ni vet att ni fortfarande alltid är välkomna att följa med ut och köra hund även fast jag inte verkar som distriktets ungdomsansvarig.

Tack för mig vi syns ute i spåren Gabriella Nordgren

Gävle Dala

SPHK – SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/gavledala

Ordförande
Cecilia Lönnberg, 072-213 13 27
cecilia.lonnberg@gmail.com

Ledamot/Kassör
Ulf Jönson, 070-529 44 10
ulf.jonson@draghundsport.se

Ledamot
Ann Tigerstrand, 070-209 42 88
anntigerstrand@spray.se

Ledamot
Roland Stigestad, 070-538 22 73
roland59@live.se

Ledamot
Michael Berglöf, 070- 727 37 71
qola@msn.com

Suppleant/Sekreterare
Malin Sundin, 070-63 98 536
ylajarvis@gmail.com

Suppleant
Ewelina Dawidowska, 073-691 46 75
ewelina.d@hotmail.se

Ungdomsansvariga
Monica Berglöf, 073- 612 47 29
monica_101@hotmail.com

Lena Lindberg

Ayla och Nijak på vandring mot Singhi.
[Foto: Boel Malmström]

Hej alla medlemmar!

SPHK GävleDala anordnar Polarhundsmästerkapet 2014 i Orsa-Grönklitt! Det finns alla förutsättningar för ett toppenarrangemang. Tävlingsledningen med Malin Sundin i spetsen planerar just nu för fullt inför ett mästerskap för alla - både tävlande och besökande. Mer info finns på annan plats i tidningen.

Planering pågår också för fullt inför GävleDalas officiella utställning i Bollnäs den 20 oktober. Domare i år är Karsten Grönås, Norge, välkänd siberian husky-uppfödare sedan många år tillbaka. För att inte skriva om något förbjudet kan jag bara hoppas att gräsmatten är hårdare än förra året.

Jag hade det stora nöjet att efter lite bilkrångel vara GävleDalas representant på SPHK's arbetshelg den 17-18 augusti. Många frågor diskuterades, bland annat om SPHK's organisation. Röster höjdes för att distrikten helt ska läggas ner. Vad säger ni medlemmar? Är det en bra idé?

Ett antal träningsträffar planeras under hösten och vintern. Håll koll på hemsidan och facebooksidan för mer information.

Jag önskar er alla en trevlig höst med mycket hundkörning. Mush on!

Cecilia

SPHK:s **Polardistans**
Den naturliga utmaningen

14:e året i rad!

SPHK:s LÅNGDISTANSTÄVLING 3-7 MARS 2014 (v 10)

Funktionär på Polardistans 2014**?**

Känner du dig manad att hjälpa till och arrangera Polardistans 2014? Det kommer att bli en intensiv och intressant vecka med lite sömn men med många skratt, upplevelser, stor gemenskap och ju fler vi blir des då lättare blir arbetsbördan. Vi behöver dig som kan tänka dig att jobba hårt under en vecka mot mat och husrum. Vi behöver funktionärer som bland annat kan hjälpa oss med att:

- märka banan
- arbeta ute på checkpoint med att ta emot och hjälpa de tävlande
- arbeta med att serva funktionärer och tävlande med mat
- arbeta i sekretariatet med webb, tidsrapportering m.m.
- assistera domare och veterinärer
- agera fotograf

För mer information om de olika arbetsområdena gå in på www.polardistans.com under "Vill du bli funktionär" och läs mer.

Har du frågor eller funderingar hör av dig till tävlingsledningen per mail till race@polardistans.com eller funktionar@polardistans.com eller per telefon till Karina Andreasen på +46 (0)730-638099 eller Ninni Hjortvall på +46(0)702-272856.

Hoppas att vi ses!

Karina Andreasen och Ninni Hjortvall, tävlingsledare Polardistans 2014

Gävle Dala
SPHK – SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN

Inbjudan till OG-loppet

Orsa Grönklitt
1-2 februari 2014

SPHK – SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN
Ansluten till Svenska Kennelklubben

SVENSKT POLARHUNDSMÄSTERSKAP 2014

Orsa Grönklitts skidanläggning (skoterled) NV om Orsa

Grönklitt 13 km NV om Orsa är en välkänd skidanläggning, snösäkert och med många kringaktiviteter för den medföljande familjen. Bland annat björnpark med både björnar, vargar och sibiriska tigrar.

För norska deltagare: Orsa ligger ca 17 mil från Trysil

Arrangör SPHK GävleDala

Regler: IFSS och svenska tilläggsregler (SDSF) +meriteringsregler i de klasser där meritering förekommer

Klasser: B & C klass: *Nordisk stil, sprint och medeldistans*. Juniorklass även A-klass

Meritering: Vilka raser o klasser meddelas senare

Banlängder: Exakta banlängder meddelas när snön kommit! Medeldistans kommer *inte* att varva. Banan går mestadels på skoterled och den är bitvis teknisk.

Anmälan: www.draghundsport.se under tävlingar/tävlingskalender/OG-loppet. Utländska förare **utan** inloggningsmöjlighet anmäler på ylajarvis@gmail.com

Licens och grönt kort är ett krav för start i officiell tävlingsklass.

Sista anmälnings/betaldag: Diverserad anmälningsavgift (inkl meriteringsavgifter)

Anmälan före 3 januari 450 SEK
Anmälan före 14 januari 550 SEK
Anmälan senast 27 januari 650 SEK

Gäst & motionsklass anmäls och betalas på plats. Utländska ekipage betalar kontant på plats och då gäller anmälningsdatumet. Icke meriterande klass 50 kr avdrag i avgiften. Nordisk stil halv avgift. Tabell över avgifter finns på hemsidan

Avgiften sätts in på **SPHK GD pg 93 24 27 -8** Märk "OG förarens namn"

Upplysningar fås av Malin Sundin 070-63 98 536 malin_sundin@hotmail.com
Frasse Heed 070-582 21 71

Lottad startlista, PM, GPS karta, spårinformation och annat av nytta publiceras på www.gavledala.sphk.se samt på SPHK GD facebooksida

OBS På lördag kväll planerar vi att ha en gemensam middag. Mer info om meny, plats, kvällsaktivitet och bokning kommer senare **OBS**

Boende:
orsagronklitt.se eller orsacamping.se 0250-462 00
Smidgarden.se 0250-342 14
Ottostugan.se

Fler alternativ finns på: http://destinationorsa.se/besokare/bo/stugor/

Underbar höstmorgon.
[Foto: Malin Granqvist]

Övre Norra

SPHK – SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/ovrenorra

Ordförande
Helen Söderström, 076-146 51 31
hedsvedjan@hotmail.com

Vice ordförande
Elisabeth Lönnberg, 070-587 32 66
eles@telia.com

Sekreterare
Sofia Brännström, 070-396 83 02
sofiabra-4@hotmail.com

Kassör
Ulla Persson,
0960-300 95, 073-098 32 76
ulla_persson55@hotmail.com

Ledamot / Utställningsansvarig / Webmaster
Eva Nätteldal, 070-632 53 96
eva.natteldal@gmail.com

Ledamot
Agneta Henriksson,
agge1971@hotmail.com

Ledamot
Ewa Lindbäck, 0923-600 95
bredablicken@hotmail.com

Ledamot / Ungdomsansvarig
Lene Krewer, 073-829 89 52
denlene@hotmail.com

Suppleant
Johanna Kaati, 070-3169363
johanna@snocrib.se

Suppleant
Elina Wanhatalo

Grönlandshundarna Staika och Vaimok som spanar på Sareks toppar i fjärran, snart är vi där igen!

… men Heej!!! (med fallande tonläge, det är dialekt längs Luleälv)

Plötsligt är det dags igen med ett nytt nummer av polarhunden, visst är det fantastiskt! Det här innebär att sommaren har varit, en bra arbetshelg för hela SPHK i augusti är genomförd och vi har hunnit börja träna hundarna med fyrhjuling, cykel, vagn o dyl.

Styrelsen i Övre Norra har försökt att arbeta fram lite olika aktiviteter som förhoppningsvis ska passa många medlemmar. I läsande stund har vi redan haft en föreläsningsdag i september med inriktning på bla träning av hund och hundens kapacitet med Åke Nilisvaara, Matti och Stina från Jokkmokk hade föreläsning om turkörning, fjället, fjällturer och delgav oss sina erfarenheter utifrån att arbeta med hund mot de längre distanserna, artikel och bilder kommer till nästa nummer. Första helgen i oktober har Kiruna slädhundklubb sitt seminarium som går av stapeln vart annat år och den helgen kan alltid rekommenderas till draghundsintresserade. Där får man föreläsningar, frestelser och även köplusten slår till då hela Kiruna folkets hus är fyllt av ”bra ha saker” för polarhundsfolk. Förhoppningsvis går vår önskan om att arrangera tävling och meritering för våra raser i mål så vi kan samarrangera detta i Kiruna i februari, mer information kommer. Så, läs i aktivitetskalendern så hinner ni se vad som ska ske, mer aktiviteter kommer.

Med en önskan om att ni alla får en bra höstträning så ses vi och hörs vi!
Helen Söderström // Ordf Övre Norra

Svar till Daniel Kaar av Louis Liljedahl

Daniel Kaar frågar efter källor till mitt påstående att blandning mellan polarhund och annan ras generellt får sämre tasskvalitet.

Jag har själv pratat med hundförare som blandat siberian husky med bl.a. vorsteh, pointer och greyhound, och de påstår att tassarna generellt blir sämre på blandningarna.

Monica Celius, redaktör för tidningen ”Hundekörning” skriver till mig: *”Ja, det stemmer nok det med potene. Rene polarhunder har som regel bedre poter enn blandings-huskyer. Vi hadde en stor pote-artikkel for noen år siden. Den skal jeg jammen legge ut på nettsiden vår nå i høst.”*

Bill Matott, en slädhundsförare som har mycken och lång erfarenhet i ämnet, skriver till mig: *”Have read comments over the years about Alaskan Huskies having foot issues. Cure was to breed to Sibe bloodlines to improve feet. Jamie Nelson visited my kennel several times and expressed the interest in getting feet like my dogs on her Alaskans. Dr. Terry Adkins first Iditarod Vet and 20 time Iditarod finisher checked and vetted my dogs in the 2001 Can-Am 250 and was blown away by the great condition of the mals feet.”*

ps. Man kan också leta lite på Google: ”Dogs running the Iditarod have special abilities — and special requirements, like food. ... And while they’re tough, **huskies can have sensitive feet** (min fetstil). To safeguard them, mushers tie on polar-fleece booties that keep paws warm and protected. In the Iditarod, a single musher will use about 2,000 booties. Each usually lasts several hours and up to 100 miles.”
http://www.pbs.org/wnet/nature/episodes/sled-dogs-an-alaskan-epic/introduction/3146/ ds.

"Tyson" - Night Trail Knocked Down By Magic - 11 månader - BIR SKK Svenstavik.

Helags.

24 tassar och 4 hjul

- upp till Helags fjällstation

[Daniel Kaar] **Idén började växa fram under våren i samråd med några kompisar, att köra hund på fjället på sommaren som en kul omväxlande sak för hundar och förare.**

Startområde diskuterades samt möjlig körsträcka och rutt. Till slut föll valet på Ljungdalen som startplats för denna tur och på startdagen var vi tre stycken som gav oss av. En hade fått förhinder och kunde inte medverka.

Tobias Hjortvall med cykel och en hund (Knack) samt Fredrik Lindström med cykel och två hundar (Karak, Isuma) samt jag med trollvagn och 6 hundar (Valerie, Assar, Leo, Missuk,Ville och Frasse). Vädret på startdagen var inte direkt toppen. 13grader varmt och dimmigt och knappt någon vind.

På min inrådan valde vi sommarleden upp till fjällstationen och Tobias stack först, sedan Fredrik och sist jag. Det började fint med en ganska bred grusväg några hundra meter där jag passare några barnfamiljer som såg ganska förvånade ut av att se ett hundspann där på sommaren. Vi fortsatte ner till Kesusjön och redan där drog hundarna ut i vattnet för att svalka sig lite. Sedan förändrades karaktären på leden drastiskt till spångar och smalare stig med ganska rejäla stenar och jorderoderingar i mitten. Någonstans där började det bli tufft att köra med 4-hjul och en bredd på 125 cm på vagnen. Och det tog inte lång stund i den terrängen innan 3 av 6 möjliga necklines hade gått av men det struntade både jag och hundarna i, utan det fick vänta tills vi några timmar senare kom upp på kalfjället att fixa till det.

Jag hade packat för tre dagar ut på fjället samt tog jag lite packning åt Fredrik och Tobias på uppfärden. Så vikten på vagnen var ca 160 – 170 kg. Sedan tillkommer min vikt. Spångarna gick bra och köra på då jag lät ena hjulparet rulla uppe på spångarna och det andra ner i myrarna och blöthålen, och hundarna jobbade på bra. Ju högre upp jag kom desto mer bäckar och raviner blev det.

Vagnen kilade fast i stenar, träd och alla bäckraviner. Det som var lite problematiskt var att när den kilade fast, vilken den gjorde hela tiden, var man tvungen att lyfta den lös i framvagnen, vilket lätt resulterar att man blir överkörd av sin egen vagn om man inte har hundar som står still tills dom får kommando att gå. Det fungerade inte bra att lägga i parkeringsbromsarna för då orkade jag inte lyfta och släpa fram vagnen den decimeter som oftast behövdes. Detta förstod hundarna ganska fort så dom stod stilla och jag lyfte. Sedan fick dom kommando att gå ca. 1m, sedan stopp igen så jag hann på vagnen också. Det var tungt för hundarna då denna sträcka på kanske ca. 14 km var en ständig klättring uppåt med många hinder och jävulskt med mygg, och då både jag och hundarna flåsade för fulla rör, drog vi nog dom till oss. Till slut vart jag tvungen att dra på mig en långärmad tröja fast jag var blöt i svett men det var så mycket mygg att det gick inte utan sedan rörde mitt spann sig mycket saktare än de med cykel då jag fastnade

Karak och Isuma.

Ovan: Kläppens skidanläggning på sommaren.

Nedan: Knacke vilar.

Mitt spann.

Ovan: På väg in i björkskogen.

Nedan: Tobias och Fredrik.

hela tiden. I en passage var jag tvungen att tippa upp vagnen på högkant på sidan för att komma igenom. Ibland under långa stunder fick hundarna stå och hålla hela vagns vikten i kraftigt motlut medan jag försökte få loss den, och det märktes att hundarna utvecklade mjölksyra i muskulaturen när dom stått stilla och hållit hela vagns vikten en stund. Då fick jag så fort jag fått lös vagnen lägga på bromsarna och låta hundarna pausa en minut eller två för att sedan med ny kraft få vagnen i rullning uppför.

Väl uppe på kalfjället trodde jag det skulle blåsa mer men det gjorde det inte så jag vart inte av med myggen där upp heller. Efter en stunds körande stötte jag på Tobias och Fredrik som stod och väntade på mig, vi snackade lite sedan drog vi vidare. Det vart dimmigare och dimmigare ju närmare fjällstationen jag kom, sedan helt plötsligt hörde jag skällande hundar och sekunderna senare var jag framme och parkerade alldeles utanför fjällstationen och stationens flaggstång fick duga som frontankare.

Fredrik och Tobias tog emot mig och vi klev in på stationen en stund och gick diskutera var vi skulle slå läger. Det vart ut på höjden på höger sida. Vi letade inte så noga utan tog första bästa plats då både hundar och jag var något trötta. Tobias gjorde en formidabel middag med dessert och med värmande dryck till desserten.

Vi satt uppe och surra en en stund om vägval och hur vi skulle köra vidare då vi hade en ursprunglig plan som efter dagens etapp inte kändes möjlig att köra med vagn. Natten kom med regn. Tidsmässigt hade det nog tagit mellan 5-6 timmar att ta sig upp för mitt spann.

Jag vaknade ganska tidigt som vanligt på morgonen men låg och drog mig så länge blåsan tillät. Till slut var jag tvungen att gå ut och lätta på trycket, och när jag kom ut tittade jag bort mot hundarna och såg att det inte stämde riktigt. Det finns ju ett problem med att vara på kalfjället, det finns väldigt lite att sätta fast hundarna i ….så kvällen innan hade jag gjort ett rejält stenröse och fäst en vajer i röset till ledar hundarna, som andra ankringspunkt hade jag vagnen. Hundarna sov på draglinan och det kändes ganska säkert även om det kanske inte hade hållit om det kom renar, men då hade jag med all säkerhet blivit väckt av hundarna.

Det som inte stämde var att ledarhunden hade dragit av sig sitt halsband och helt sonika gått ner till dom andra hundarna och lagt sig, så där låg mina 6 hundar i en hög och sov som stockar. Jag fick gå dit och rätta till det och sätta fast ledarhundarna igen då vagnen var tom på packning och tjänstgjorde som den enda ankringspunkten för spannet just då och det kändes inte riktigt bra.

Efter en stund började Fredrik och Tobias att röra på sig Vi diskutera vad vi skulle göra av dagen och Fredrik och Tobias tog en topptur upp på Helags medan jag låg kvar i tältet och slappa. Denna dag var det fint väder med växlande sol samt en del vind. Vi rekade vägar och beslöt för att vända tillbaka men att ta vinterleden ner. Vi packade ihop lägret på kvällen och gav oss av, och nu hade hundarna mycket lättare för terrängen och visste hur dom skulle passera hinder på leden bättre. Väl framme där vinter- och sommarleden delar sig, tog Tobias sommarleden ner och vi fortsatte på vinterleden då den gick uppe på fjällheden.

Efter några km fick jag problem med styrningen. Jag hade tappat en mutter till ena styrstaget, och praktiskt nog hade jag lämnat de flesta verktyg i bilen och Fredrik var 1 km framför och okontaktbar. Jag hade ifall ett litet multiverktyg och lyckade tillslut få lite ordning på det så jag kunde köra vidare efter 20 minuters vagnmekande. Vi körde några km till och stanna för natten och fick en fantastisk kväll med sol och god mat.

Morgonen dagen efter hade vi ca 5 km till Kläppens slalombacke som vi tänkte köra nerför, och efter ett tag ville Fredrik att jag skulle köra om han då han skulle pausa en stund så det gjorde jag och det gick fint att köra uppe på denna fjällhed. Det tog inte lång stund förens vi var framme vid slalombacken, och det vara bara och åk …. Det var en adrenalinfylld nedfart . Jag mötte en tjej som var ute och motionerade på väg upp för backen, och hon såg aningen förvirrad ut när vi kom nerdundrandes. Väl nere på skidanläggningens parkering stod en husbil med ett par semesterfirare, så jag stanna och fick låna en riktig skiftnyckel och dra åt den bult jag ersatt den jag tappat med. Nu åter stod 6 km uppförskörningen igen till parkeringen där vi ställt bilen och släpet. Det var en trevlig tur men med många lärdomar om att köra spann på fjället på sommaren. Man kan summera att det inte var någon lätt resa uppför fjället och alla hundar var tvungna att ge sitt yttersta, samt kan man imponeras hur fort hundarna anpassar sig till olika typer av körning, då denna tur liknar inget mina hundar och jag gör i vardagen.

Tack Tobias o Fredrik och alla hundar för en trevlig tur.

Kommentar till Lennart Anderssons inlägg angående min artikel "Hastighet och styrka ett omaka par" i förra numret av Polarhunden.

Lennart Andersson håller inte med om att hastighet och styrka är ett omaka par och förvisso är hans kritik i princip berättigad. Det hela är naturligtvis mycket mer komplicerat, men jag förenklade det för att tydligare visa min poäng, som Lennart Andersson helt har missat.

Självfallet krävs en viss muskelstyrka för att över huvudtaget skall kunna röra sig, det tror jag att alla läsare förstår, men min ena poäng var att ju tyngre en (vuxen) polarhund är, desto långsammare blir den, jämför med en lättare. Exempelvis är en malamute på 50 kg är starkare men långsammare än en siberian husky på 20 kg.

Min andra poäng var att INGEN av våra polarraser ursprungligen var ämnade att springa fort, d.v.s. de var inga tävlingshundar på preparerade banor. Därför står vårt meriteringssystem HELT I MOTSATS till standarderna, oavsett vad den enskilde polarhundsägaren har för sig med sin hund.

I malamutens fall är det mest eklatant. Om man idag vill meritera sina malamuter, skall de matcha de vinnande hundarnas tider, vilket ju ökar risken för att man avlar på allt snabbare hundar. Över tid kan resultatet bli en lättare, smäckrare och snabbare malamute, vilket ju är emot standarden. Samma resonemang kan tillämpas på grönlandshunden, och den svenska siberian huskyn börjar bli farligt likt en alaskan husky!

Som sagt så skall vår klubb BEVARA hundarnas ursprungliga egenskaper enligt standard, och där står inget om tävlingshundar som skall springa fort (fort = vinna hastighetslopp).

Lennart Andersson ställer sig frågan vad som är en tävlingshund. I detta sammanhang är svaret alaskan husky.

Louis Liljedahl

Full fart.

Grönlandsresan 2013

- del 2 [Gösta Karlberg]

Ilulissat
Torsdag 28 mars

Dagen efter vår 3 dagarstur med hundspann, jag och Kent gick ner till starten för hundspannsturerna och hjälpte Kents förare som nu skulle ut på en ny tur med turister. Det var många spann som gav sig iväg även i dag.

Sedan gick vi alla hem till Kents förares Mor och beställde och köpte handskar och mössor av sälskinn som hon sydde åt oss. Det var en mycket gästvänlig familj där vi blev bjudna på fika varje gång vi kom på besök. Intressant var också att se mannens kranier av myskoxe, isbjörn, valross och narval som han hade fällt. Sedan var det dags att gå till affären och handla inför den stundande påsken. På kvällen åt vi mat och tittade på bilder och film från vår 3-dags tur.

Fredag 29 mars

Nästa dag var det långfredag, jag och Monika gick ner till startplatsen och tittade när spannen gav sig ut, på sina kortare eller längre turer även i dag. Sedan gick jag ner till byn och tittade runt, alla flaggor vajade nu på halvstång i dag så vi undrade vilken stor person som hade gått hädan, men det visade sig vara minnet av Jesu korsfästning som orsakade detta. Det var ganska lugnt på byn men plötsligt dök den Canadensiska intervju-

Fiskare på isen.

Listig fastsättning.

erskan upp och ville nu absolut höra hur vi hade haft det sedan vi träffades på flygplattsen i Kangerlussuaq när vi kom till Grönland.

Hon föreslog vi skulle gå in på Inuit cafet men då detta var stängt, slog vi oss ner på några lastpallar i solskenet utanför, och hon fick sina frågor besvarade och trots min dåliga engelska var hon nöjd när vi skildes.

Jag fortsatte min vandring ner till hamnen där det trots långfredag var full aktivitet. Gick in i en liten butik där nere som hade det mesta som man kan behöva för såväl jakt som fiske. Där blev jag bekant med Valdemar som förestod butiken och pratade bra danska och var lätt att prata med. Vi tittade på min hemsida på hans dator och jag visade motorsparken Kick-Free som han tyckte var intressant och skulle visa för sin chef. Gick sedan runt och tittade på hundarna som satt fastkedjade på klipporna runt byn, många av dem var riktigt fina, men man tyckte synd om dem där de satt.

Lördag 30 mars

Påskafton åt frukost, gick åter ner till startplatsen och tittade på de många startande även i dag. Gick i affärer och tittade och handlade lite, träffade nu Hans-Lars mor som talade om att hon hade vår beställning av sälskinnshandskar och mössor färdiga. Vi följde därmed henne hem och fikade, hämtade mössor och handskar.

Gick sedan till Italienaren Silver och beställde en båttur till nästa dag. Sedan gick vi till Inuit café och åt mat. Jag gick en vandringsled bort mot Isfjorden med en fantastisk utsikt över fjorden och isbergen på väg ut mot havet. Det blåste ganska kraftigt varvid jag tänkte, hoppas det lugnar sig till i morgon och vår båttur. Var inne hos Rita o Viktor, åt och tittade på bilder och film på kvällen.

Söndag 31 mars

Påskdagen, blev hämtade med bil, åkte ner till hamnen och gick ombord på båten ELSE av Ilulissat ägd av en dansk med stort skägg och röd toppluva och kallades därför juleman av befolkningen dit vi skulle. Tillsammans med några andra turister började vi resan med stor möda att komma ut ur hamnen, då blåsten dagen före hade täppt till utloppet med stora isblock. I hamnen låg en av danska flottans kustbevaknings fartyg, och på däck hade besättningen fysisk träning till hög musik. Väl ute ur hamnen mötte oss ett helt stilla hav med fantastiskt stora isberg som vi kryssade mellan. Vi passerade nu den stora Isfjorden söder om Ilulissat och kunde nu på mycket långt håll se inlandsisen längst inne i fjorden. Söder om den stora isfjorden låg den lilla byn Ilimanaq där vi stannade och gick i land. En ung lärarinna med 4 barn i sin skola visade oss runt i byn med ca 40 nivånare. Vi besökte den lilla kyrkan. Samt tittade på hundarna som vi tyckte hade det lite bättre här än i Ilulissat, varav en var lös och gjorde följe med oss runt, sedan den blivit omklappad av Trine och Ejrin. Vi blev sedan inbjudna till vår lärarinna och hennes familj och serverad lunch, bestående av 2 olika soppor med bröd samt kaffe eller te. Hon spelade gitarr och sjöng några egna visor för oss, det var mycket trevligt. Sedan var det dags att äntra båten och åka tillbaka på det spegelblanka havet med sina isberg, till Ilulissat. Middag åt vi sedan på Inuit cafe som drevs av en tysk som vi blev bekanta med.

Måndag 1 april

Efter frukost gick vi åter ner till startplatsen, då vårt stora intresse var hundarna, och se dem ge sig iväg på den lilla snösträngen som fanns kvar innan de försvann i fjärran uppför fjällbranten. Vi gick sedan till Knud Rasmussen museet och tittade. Det låg i huset där Knud var född och uppväxt med sina föräldrar, far som var dansk präst, och mor som var av tysk härkomst. Det var ett mycket intressant museum där vi blev ca 2,5 tim. Var sedan hem till sälskinns sömmerskan och hämtade handskar som hon hade sytt. Det blev åter ett besök på Inuit café och för min del valbiff och strips. Dessert blev den obligatoriska bananasplit, innan det var dags att gå till lägenheten och förbereda avresan norrut.

Släde med myskoxskinn.

Tisdag 2 april

Åkte vi taxi ut till flygplatsen 3,5 km, den längsta vägen i Ilulissat. Sedan flög vi med ett litet plan upp till Qaarsut ovanför 70 grader nord. Vidare med helikopter ca 10 min till ön Uummannaq. Där blev vi hämtade med bil och körda upp till lägenheterna, där vi hade en fantastisk utsikt över helikopterflygplatsen och den omgivande bebyggelsen. Väl instal-

Mot inlandsisen.

lerade gick vi så ut på byn, och åt på ett litet café och handlade i en affär. Sedan gick vi till ett litet varv som drevs av en man vid namn Therkel och kallades (Tikkeli). Han visade sig kunna samla ihop 7 stycken hundspann med förare åt oss till nästa dag. Var sedan ute och gick i den mycket kuperade byn med det stora berget som liknade ett hjärta och hade gett ön sitt namn. Det började blåsa kraftigt på kvällen så det skakade i huset där vi bodde, så vi oroade oss lite hur det skulle bli med vår hundspannstur på den blanka havsisen nästa dag. Det hade varit varmt även här uppe så att all snö hade försvunnit någon vecka innan vi kom.

Onsdag 3 april

Efter frukost gick vi så ner till isen, som tur var hade den kraftiga vinden avtagit och det verkade som det skulle bli en fin dag. På isen stod 7 spann med förare och väntade på oss, det var bara att sätta oss på var sin släde. Nu styrdes kosan norrut mot en liten by med ca 400 invånare som hette Saattut. Jag hade turen att få en släde med ett fint myskoxskinn att sitta på, det var föraren själv som hade nedlagt den, skinnet var mycket varmt och skönt. På vår tur mot Saattut blev vi omkörda och mötte många snöskotrar som körde i skytteltrafik med stora pallar med hällefisk,(på vanliga hundslädar med bara ett rep mellan släde och scooter, vilket fick till följd att slädarna slängde hit och dit på det glatta underlaget) in till det stora fryshuset i Uummannaq. Saattut hade inte möjlighet att lagra all fisk tills isen hade gått upp och den första båten kunde anlända. Framme i Saattut vandrade vi runt och tittade på byggnader och hundar under ledning av vår vän Tikkeli som var född och uppväxt i byn. Vi besökte bland annat hans syster och fick varmvatten termos påfylld. Fiskefabriken var under städning för dagen varför ett besök där ej kunde genomföras. Strax före vår avresa från byn kom ett 3 spann med en gammal man som hade stora svårigheter att gå. Therkel berättade att mannen ofta var ute och fiskade med hjälp av sitt 3 spann trots sitt handikapp. På vägen tillbaka kunde jag på min GPS avläsa en snittfart på ca 18-20 km/tim. Vi stannade och rastade och hundarna fick medhavt vatten då vi körde på havsis och ingen snö fanns. Avståndet mellan Uummannaq och Saattut var ca2,5 mil. Som en parantes kan jag nämna att när vi gick och tittade i en plastbåt som var uppdragen på en hundsläde och stod på isen där vi startade, där låg bl,a ett gevär med laddade skott helt öppet, det verkade vara helt normalt.

Torsdag 4 april

Så var det dags för hemresa, men när vi kom ner till helikopter flygplatsen tidigt på morgonen visade det sig att det var fel på några små plan som vi skulle flugit med. Vi blev därför tvungna att gå tillbaka till lägenheterna sedan vi lämnat resväskorna på flygplatsen, och fått beskedet att komma tillbaka på eftermiddagen för besked om avresetiden. Efter lite vila i huset gick vi så ut på byn och tittade och fikade på café. Sedan gick vi till museet och tittade, där träffade vi vår vän Therkel och ytterligare två av våra hundförare från gårdagen i full fart med att iordningställa pokaler och priser, inför den stundande draghundstävlingen på lördagen. Vi var nu de första som fick nu var sin medalj, att hänga om halsen som ett minne av vårt besök i UUmmannaq som fyllde 250 år och skulle firas. När vi sedan kom till flygplatsen och fick en ungefärlig avresetid, kunde vi åter gå upp till huset. Därifrån kunde vi senare se när helikoptern togs fram ur sin hangar och färdigställas för avresa. Vi gick då ner till flygplatsen och flög den korta helikopter turen till Qaarsut. Helikopterföraren berättade för mig då vi gick in mot stationsbyggnaden att det var 2 mindre flygplan som det var problem med. Vi fick nu beskedet att vi skulle flyga till Ilullissat, men där skulle vi bli inkvarterade på Artic Hotel på Air Grenlands bekostnad tills på måndag den 8 april. När vi kom till Hotellet visade det sig att Jag, Kent och Monika skulle flyga på fredag morgon, men familjen Lysholm Hagan skulle bli kvar till måndag. Jag hade en tid 07.15 Kent och Monika 10.30.

Fredag 5 april

Gick ner till hotell receptionen tidigt och skulle checka in på flyget men det var fortfarande strul med datorbokningen. Lade mig då på en soffa och vilade. Efter en stund kom receptionisten med en handtelefon och sa att det var telefon från flygplatsen. Jag svarade och fick frågan om det var ok för mig att flyga klockan

Vy över UUmmannaq.

09,15 det passar bra svarade jag. Gick då till matsalen och åt frukost, där satt då redan Kent o Monika. Dom hade passerat mig utan att se mig där jag låg och vilade, då de trodde att jag redan flugit. Vi kunde nu åka med samma buss ut till flygplatsen då det bara skilde 15min mellan våra avgångar.

När vi checkat in satte vi oss på en bänk och väntade. Då kom det en stor helikopter SIKORSKY S- 61 N och landade, jag sa då till Kent, tänk om man hade fått åka med en sådan. När de ropade att det var dags att stiga ombord gick jag fram och ställde mig i kön. Men när jag kom fram och visade biljetten blev jag upplyst om att mitt flyg gick om ca 10min. Kent o Monika kom dock med, jag gick och satte mig igen och väntade och såg dem flyga iväg. När jag satt där kom det en hand på min axel och någon ropade Hello. Vem var det, jo åter den Canadensiska intervjuerskan som önskade trevlig resa, och jag kunde berätta om vårt besök uppe i Uummannaq.

Efter en stund var det så dags för mig att gå ut till flyget. Väl utanför såg jag inget plan, bara den stora helikoptern dit fol-

Hamnen Ilulissat.

ket var på väg, nu ökade jag på stegen i den hårda motvinden och kunde stiga ombord som tredje person och fick en mycket bra plats i den ca 25 platser stora maskinen. Detta var ju en dröm som nu gick i uppfyllelse för mig. När vi kommit upp i luften och jag bara såg vatten och isberg, tänkte jag det går ju väster ut och inte mot syd som jag tänkt. Det visade sig efter ca en halvtimme att vi skulle landa på en liten plats vid namn Aasiaat för att tanka, släppa av och ta ombord nytt folk, innan vi fortsatte mot sydost och den stora flygplatsen Kangerlussuaq.

På resan dit som tog ca en och en halv timme satt jag och tittade ut över ett landskap som liknade Sarek, dock med så gott som utan snö för att vara april månad. Strax före vi landade fick jag syn på några vildrenar springande på fjället. Jag sa för mig själv, detta var Bingo för min del. Väl nere på marken gick jag mot stationsbyggnaden då såg jag den stora Airbus 320 vi skulle flyga med och folket var på väg ombord.

Men den går ju inte fören klockan 13.10 trodde jag, tog upp biljetten och såg att avgångstiden var 11.30 och klockan var nu 12.30 varför jag skyndade på stegen. Kom in i byggnaden och fick se Kent och Monika stå i kön ut till maskinen och de undrade vart jag tagit vägen. Jag kunde då berätta om min oförglömliga helikopterresa för dem. Familjen Lysholm Hagan som var kvar hann tydligen göra ännu en fantastisk båttur upp till Rodebay, där båten lade till vid iskanten och de fick gå på isen mot land.

Väl inne i planet hade vi nu ca 4 timmars flygning till Köpenhamn och det stora Grönlandsäventyret var över för vår del.

VAD FAN HAR JAG GJORT

[Mats Jonsson] **Då kom dagen 25/1-12 som jag har väntat på. Då föddes Grimla Grym Grizzla Gim Groll på Töschetopet kennel.**

När lugnet har lagt sig och valplådan flyttats in till mitt sovrum, var klockan 2 på natten. Jag hade lagt mig i sängen, och tittade på dom små liven. Då var min tanke, vad fan har jag gjort. Detta ändrar mitt liv helt, men jag hade planerat det i nästan 7 år. Att ha detta i huvet i så många år är en sak, men nu är det ALLVAR. Hojen bytes ut mot en ATV och en släde, och nu började jobbet med att göra en så bra hundgård för G-valparna som möjligt.

Efter att ha varit ledig 1 vecka kom måndagen. Hur ska jag få ut valparna ut i garaget på morgonen? Jag hittade en plastbalja, men den gick bara att ha i 2 veckor, för det är inte lätt att lasta i, för när man kom med nästa valp så var den första borta. Då öppnar man dörren och ropar Trolla till hundgården och då blev det ett lång led av glada valpar som fick spring.

Fick vildsvinkött av min kompis, och då tändes vedspisen och man fick koka kött hela dagen. Men jag var inte ensam i köket. Hade 5 galna 5-veckorsvalpar med, så när köttet hade kallnat slängde jag lite kött till dom. De åt som fan men det gör jag INTE om, för när klockan ringde på måndagen och det var dags att gå upp, då ligger Trolla bredvid mej. Mitt sovrum ligger på andra våningen, och

jag sätt foten på första trappsteget och känner denna lukt. Vad har hänt? Det går inte att beskriva med ord. Jag höll på att spy, och när jag fick se, trodde jag inte mina ÖGON. Det var bara att klä av sig, och sen tog det 4 timmar få rent köket. Fem valpar hade badat i lös SKIT.

Månader går fort. Det var redan semesterdags och dags att börja köra in G-valparna. Då fick Grim och Trolla visa hur roligt det är att springa. Jag började med att cykla hela augusti och sen var det dags med 3-hjulingen och ATV. Detta för att de skulle få in spannkänslan och jobba ihop med en hund utanför vår flock. Hon heter Era.

Äntligen kom dagen så man fick packa bilen med släde och 7 hundar och åka till Lomsjöhed för att köra släde över nyår. Det var på morgonen 27/12-12 och alla 7 var påselade och inkopplade framför släden. Innan jag sa kör till hundarna hade Mats, som hade gjort banan, visat mej hur jag skulle köra 10 km. Sedan var det dags att säga det magiska ordet KÖR. Fort gick det för dom hade så mycket spring i benen, men när vi kom fram där vägen delar sig så undrade jag vad Mats sa. Var det rakt fram eller höger? Vi svängde höger och det blev inte 10 km utan lite längre, men vad fan gör det när man ser sin flock jobba så bra. Man bara står och njuter på släden. På turen blev det ett bajsstopp, två trassel och en redig vurpa. Jag fick springa och skrika stopppppppp och vända spannet.

Så här började mitt liv med SH

År 2005 fick jag frågan av sambon, vad vill du göra? Jag svarade att min dröm var att ha husky, och som svar fick jag, vad väntar du på? Så innan ordet hade landat så åkte vi, men skulle bara titta. Vips så var handpengen betald. Då var Grim 5 veckor. Äntligen kom dagen för att åka och att hämta hemma Grim. Vad jag inte visste var, att han hade blivit tuff som fan, för uppfödaren sa lycka till med honom med ett stort FLIN. Vad som väntate mej kunde jag inte tro, jag som läst lite om siberian husky.

Väl hemma skulle han få möta sina nya kompisar Lex och Boss som var jämthundar. Det första Grim gör när vi kommer fram och vi säger, för kolla vad vi har tagit med hem, är att bita dem i nosen. Från den dagen fick jag vara med om hur hundar uppfostrar en valp. Lex var äldst och han var snäll mot Grim medan Boss var tuff mot honom. I början så trodde jag att Boss skulle döda honom för han skrek som stucken gris. Jag springer för att kolla och då ropar

sambon, kolla vad han gör så ser du att det inte är så farligt. Han blev värre ju äldre han blev så jag deppade ihop och tänkte, vad har jag gjort som köpte denna RAS. Man kan säga att han hade ADHD och några bokstäver till, för han hade sönder allt han fick tag på och tjuvade mat.

År 2007 köpte jag torpet i Törresröd, som jag och Grim flyttade till, men han deppade ihop för att skiljas från sina kompisar Lex och Boss. Då insåg jag att en husky inte gillar att vara ensam. Då fick jag kontakt med Jens i huskyklubben, så 28/12-07 hämtade jag hem Trolla, en glad liten tik. Hon smet ut och in till grannen för att gräva i deras trädgård, vilket inte var så bra för grannsämjan. Så jag fick låsa in Trolla i hundgården och då skrek hon så en annan granne kom springande och trodde att Grim hade skadat sej. När hon ser Trolla, vänder hon sig om och tittar på mej med panik i rösten och säger, dom sover in VA.

Äntligen är valparna 18 mån så se upp för NU kommer vi!

Tack Lenita för all hjälp och stöd.

Grönlandshund

SPHK – SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.gronlandshund.sphk.se

Ordförande
Monica Hjelm, 0657-352 35,
072-74 33 299
Hamravägen 120, 820 51 Hamra
Irkes@telia.com

Vice ordförande
Nicole Schwarz, 070-266 20 57
zeckenzwecke@aol.com

Sekreterare
Helen Söderström, 0921-651 31,
076-14 65 131
Hedsvedjevägen 30, 961 44 Boden
hedsvedjan@hotmail.com

Kassör
Reiné Taekema, 0174 26104
070-88 77 005
Uls-Väsby 22, 740 10 Almunge
Reine.taekema@gmail.com

Ledamot
Ulla Lindroth Andersson, 0768-822 511
KaptenU@telia.com

Ledamot
Eva Johansson, 070-27 25 553
Bässmansväg 8, 981 91 Jockasjärvi
Evajohansson74@hotmail.com

Suppleant
Lena Tano, 070-337 04 38
froken_turbo@hotmail.com

Suppleant
Nicole Schwarz, 070-266 20 57
zeckenzwecke@aol.com

Valpförmedlare & ev ompl.
Maria Lütken, 070-251 42 01
marialutken@yahoo.se

Representant SPHK valberedning
Kenth HJelm

Kontaktperson dragprov/ tävlingssekreterare
Harriet Svensson

Valberedning
Kenth Hjelm
Helene Ouchterlony (sammankallande)

Gädda och Koma pausar. [Foto: Björn Andersson]

Hej

I förra numret av polarhundstidningen, skrev jag att det inte var klart med var våran vinterträff v. 3 skall vara.

Lite bakgrund till varför vi inte kan vara i Nederhögen: Efter flera diskussioner med ägarna av Nederhögen, så fick vi ett pris på hyra av hela anläggningen, vi skulle kunna hyra Nederhögen från torsd. – sönd.

Nu har förutsättningarna ändras, det pågår bygge av vindkraft i närområdet och de som arbetar med detta, hyr Nederhögen. Arbetet skall vara klart till jul, men om det händer något, som gör att arbetet blir försenat, så kommer Nederhögen att vara uthyrt till de som hyr idag.

Ägarna av Nederhögen kan på så vis inte garantera att vi får hyra Nederhögen del av v. 3.

Det är svårt att hitta ett ställe som kan erbjuda samma typ av boende som finns på Nederhögen.

I stället för Nederhögen, kommer våran vinterträff att vara i Hamra,Hälsingland. I Hamra finns det ett antal stugor att hyra och även annat boende. Var ute i god tid att boka stuga.

Vi gör ett nytt försök med att ha en upptaktsträff på Kåppången och håller tummarna för att snön kommer lite tidigare i vinter, än vad den gjorde förra vintern.

Se separata inbjudningar för bägge träffar.

Hoppas att vi ses i vinter
Monica Hjelm

Nya championat:

SUCH **Kallasgårdens Niaq** SE15080/2010 Äg. Gösta Karlberg Rättvik

SUCH **Kallasgårdens Qimanaq** SE 15079/2010 Äg. Gösta Karlberg Rättvik

SE POLAR CHAMP **Kallasgårdens Qimanaq** SE 15079/2010 Äg. Gösta Karlberg Rättvik

Rasklubben för grönlandshund inbjuder till upptaktsträff på Koppången 29/11 – 1/12 2013

Vi träffas och kör hund i den underbara omgivning som finns på Koppången. När vi inte kör våra hundar, så umgås vi och har det trevligt tillsammans.

Information lämnas av Monica Hjelm, tel: 072 74 33 299
e-post.irkes@telia.com

Om du vill veta mer om Koppången, så kan du läsa på www.sphk.se under distrikt Gävle-Dala, där finns en särskild flik om Koppången

Rasklubben för grönlandshund kallar till årsmöte

Plats och tid
Hamra, 2014-01-7 kl. 19.00

På dagordningen ordinarie årsmöteshandlingar.

Motioner skall vara klubbens sekreterare tillhanda senast 2014-01-01
Helen Söderström Hedsvdjevägen 30 , 961 44 Boden
E.post: hedsvedjan@hotmail.com

Välkomna

Rasklubben för grönlandshund inbjuder till Grönlandshundmeriten och Grönlandslöpet i Hamra 16-19 januari 2014

GRÖNLANDSHUNDSMERITEN - DP 60 (2 x 30 km)

Heat 1: fredag 17/1. Första start kl 10:00.
Heat 2: lördag 18/1. Första start kl 10:00.
Förarmöte hålls i bystugan onsdag 16/1 kl 21:00. Startordningen presenteras. Bangenomgång.

KLASSER:

Pulka stil: 1-4 spann.
Vikter: samtliga spann kör med vikter enligt meriteringsreglerna.
Meriteringstillfälle för grönlandshund och alaskan malamute.

Slädhundstil: 1-6 hundar.
Vikter: samtliga spann kör med vikter enligt meriteringsreglerna.

ANMÄLAN OCH PRIS:

Anmälan görs till Lennart Andersson, e-post: 2luba@telia.com,
tel: 0171-579 69.
Pris: 450 kr. Avgiften sätts in på PG 517513-8. Namn på den tävlande samt klass ska anges på betalningen.
Sista anmälnings- och inbetalningsdag: fredag 27 december 2013.
Efteranmälan möjlig fram t o m söndag 12/1. Avgift efteranmälan: +100 kr (totalt 550 kr).

Vinterns meriteringstillfällen för grönlandshund

- Vinterträffen i Hamra v. 3 dragprov 10 och dragprov 60
- Polarhundsmästerskapet i Orsa Grönklitt dragprov 10 och dragprov 60
- Polardistans dragprov 100+

GRÖNLANDSLÖPET – DP 10 (10 km)

SÖNDAG 20/1. Grönlandslöpet har en lång tradition och var från början en opretentiös uppstartstävling för säsongen. Numera är Grönlandslöpet även ett meriteringstillfälle för grönlandshund och alaskan malamute där man kan genomföra dragprov 10 med 1-spann.

KLASSER:

Pulka stil: 1-4 spann
Slädhundstil: valfritt antal hundar
Vikter: samtliga spann kör med vikter enligt meriteringsreglerna.

ANMÄLAN OCH PRIS:

Anmälan görs till Lennart Andersson, e-post: 2luba@telia.com,
tel: 0171-579 69.
Anmälan kan även ske på plats.
Pris: 150 kr. Avgiften sätts in på PG 517513-8. Avgiften kan även erläggas på plats.

Har du frågor om meriteringsreglerna? Kontakta rasklubbens meriteringsansvarige: Harriet Svensson Tel: 0670-31115,
E-mail: harriet_83@hotmail.com

Vad avhandlades under detta möte???
[Foto: Ingela Lindbäck]

Rasklubben för grönlandshund inbjuder till vinterträff i Hamra vecka 3 - 2014

PROGRAM

VÄLKOMNA TILL HAMRA – VILDMARK I NORRA DALARNA!

Hamra är en högt belägen by som ligger längs väg 310 mellan Västbacka och Los, norr om Orsa Finnmark. Här finns milsvida skogar och bra hundkörarterräng. Årets träff börjar torsdagen den 16/1 och avslutas söndagen den 19/1. Den som vill komma tidigare för att få köra mera hund har möjlighet till det. Här finns både kortare och längre spår. Vi kommer att ha tillgång till bystugan som ligger intill Hemsjön från onsdag kväll. Där kommer årsmöte och den gemensamma middagen att vara och där finns det möjlighet att träffas och prata hundkörning och utbyta erfarenheter. Här finns också möjlighet att göra upp eld utomhus för den som vill grilla.

TORSDAG 16/1

Sekretariatet i bystugan öppnar kl 17:00. Registrering och efteranmälan.
Förarmöte för **GRÖNLANDSHUNDSMERITEN**, DP 60, kl. 21.00.
Startordningen presenteras. Bangenomgång.

FREDAG 17/1

GRÖNLANDSHUNDSMERITEN – DP 60 (2 x 30 km), heat 1.
Se separat annons.
Efter tävling är det fritt fram för egen träning i spåren.
ÅRSMÖTE för rasklubben för grönlandshund kl 18:00.

LÖRDAG 19/1

GRÖNLANDSHUNDSMERITEN – DP 60 (2 x 30 km), heat 2.
Efter tävling är det fritt fram för egen träning i spåren.
GEMENSAM MIDDAG kl 19:30. Var och en tar med ett bidrag till buffén!

SÖNDAG 20/1

GRÖNLANDSLÖPET 10 km. Se separat annons.

BOENDE: Boende bokas direkt hos **Hamra Konferens & Vildmarkscenter.** Tel: 0657-350 86. Du kan hitta information om olika boendealternativ på www.hamravild.com. Det finns inte så många bäddar så det är bra om ni komma överens om att bo tillsammans så att vi fyller upp stugorna. Boka gärna i god tid!

Alla hälsas välkomna!

Mentalbeskrivning av din hund

De flesta av er har säkert läst om den nya 'Beteende- och personlighetsbeskrivning hund' (BHP) som SKK tagit fram. Av en ren händelse kom jag att inte enbart att ha läst om den utan även genomfört en dylik med en av mina hundar. Det hela kom sig av att en bekant hade haft till uppgift att ta fram en hund till en examination av domare för BHP. Helt enligt lagen om alltings djävlighet ringde den som lovat ställa upp med en hund min bekant kvällen innan och meddelade förhinder. Vad gör den handlingskraftige i en sådan situation, jo ringer upp sin bekant som nyss pensionerat sig och därmed förhoppningsvis har möjlighet att ställa upp nästa dag 09.00 och det hade jag.

Provet/testet för att få fram beteende- och personlighetsbeskrivningen består av 7 (8) moment. Dessa är:

1. Främmande person	-	här bedöms hundens kontaktbenägenhet med en främmande person.
2. Föremålslek	-	skall dokumentera lusten till föremålslek, dels hundens allmänna attityd i leken
3. Matintresse	-	Syftar till att se hur pass villig hunden är att arbeta för att få tag i mat.
4. Överraskning	-	syftet är att se hur hunden uppträder inför ett plötsligt uppdykande föremål.
5. Skrammel	-	syftet är att se hur hunden reagerar på oväntade ljud
6. Närmande person	-	momentet skall mäta hundens reaktioner i möte med människor i situationer som kan upplevas som avvikande.
7. Underlag	-	syftet är att se hur bekväm hunden är med att gå på annorlunda underlag.
8. Skott (valfritt moment)	-	syftet är at dokumentera eventuell reaktion vid skott.

Hundens beteende i de olika momenten betygssattes i en skall från 0-4 och samma karv för de olika stegen gäller för samtliga raser. Detta sista är viktigt att beakta när man skall tolka resultaten. Våra raser är ju mycket olika till sin läggning, vilket tydligt visade sig.

Jag tog den av våra hundar som jag anser vara mest salongsfäig, dvs. Bore och for till den brukshundsklubb där examinationen skulle ske. Jag skulle förutom hund även komma ihåg att ta med mig en leksak och godis (till hunden). Jag klarade av att få med mig en av dessa tre saker och till min stora tröst var det hunden. Vädret denna försommardag var mycket bra, om än i varmaste laget, i vart fall för Bore som inte hade fällt vinterpälsen ännu. Kanske vart det bra för han blev ju lite mer hanterbar på det viset och då speciellt i de moment där de ville att jag skulle ha honom lös. Jag har

en försiktighetsprincip och det är att aldrig ha hundarna lösa, väl medveten om deras jaktinstinkt. Öveningsledningen propsade dock på att hunden måste vara lös i vissa moment och vi kom till kompromissen att en spårlina kunde användas som säkerhet.

Hur gick det då i testet?
Moment 1 hade 2 delar, a/*glad i människor* och b/ *trygg*. I dessa två moment fick hunden 1 resp. 2. Jag hade lite svårt att förstå dessa låga omdömen då Bore av de flesta betraktas som en öppen och trygg hund. När jag diskuterade detta med övningsledaren betonade han att man jämför samtliga hundraser med varandra och nämnde ex. Flat coated Retriever som ett exempel som får mycket höga värden i detta moment, speciellt a/. I den jämförelsen är naturligtvis grönlandshunden sätt att hälsa på en främmande ganska svalt, *nosa och kolla om den främmande kan vara intressant på något sätt, om inte, då gör hunden* något annat.

Moment 2 innehöll även det två delmoment, a/ *energisk* och b/ *lekfullhet*. Omdömena på dessa två punkter blev 1:or. Grönlandshunden är väl inte den mest lekfulla hunden i världen. Leka gör de när de är unga men någon direkt lek som vuxna upplever jag inte att de är intresserade av. Det är klart att de kan springa och hämta saker som man kastar, men då behåller de denna sak i förhoppningen att den skall gå att äta och kamplek har våra hundar aldrig varit intresserade av som vuxna. Här försökte de även framkalla lite kamplek, men det var Bore inte det minsta intresserad av.

Moment 3 innehöll enbart ett moment och detta var hur *energisk* huden var. Testet gick till på så sätt att man lade tre matbitar ca 5 meter framför hunden. Den ena låg helt öppen på ett fat, den andra låg i en skål och den tredje i en burk med ett påskruvat lock. I detta moment fick Bore omdömet 2 och det tycker jag stämmer ganska väl, han är inget matvrak. Hade jag haft med mig vår tik hade resultatet helt säkert blivit något helt annat. Bore hittade och åt självfallet upp maten som låg helt öppen och även den som låg i skålen. Den mat som låg i den stängda burken hittade han också. Han krafsade lite på burken, men sedan fick det vara.

Moment 4 bestod av tre delmoment a/ *nyfiken*, b/ *arg* och c/ *trygg*. Detta var det moment som gick ”sämst”. Överraskningen bestod i att en figur plötsligt vickades upp framför oss när vi kom och gick. Tanken var att hunden efter ett litet tag skulle gå fram och lukta på figuren, något som Bore inte gjorde inom den stipulerade tiden. Han kom dock att så småningom nosa på figuren, eller jag kanske borde säga på den ställning som figuren var monterad i. Jag fick nämligen intrycket att det var metallställningen som han reagerade mest på. Han fick omdömena 0, 0, resp1 i de tre delmomenten.

Moment 5 innehöll två delmoment, a/ *nyfiken* och b/ *trygg*. Här fick Bore omdömena 1, resp. 2 vilket förvånade mig något. Han reagerade enligt min uppfattning inte speciellt mycket på skramlet och gick ganska snart fram och luktade på burken, men han verkade inte speciellt intresserad utan var mer intresserad av att undersöka alla de dofter som fanns i appellplans gräsmatta. Detta gällde för övrigt i samtliga moment.

Moment 6 innehöll tre delmoment, a/*glad i människor*, b/ *arg* och c/ *trygg*. Även här reagerade Bore ungefär som grönlandshundar brukar reagera, dvs. avvaktande och de omdömen han fick var 1, 0 resp. 2. Jag kan inte låta bli att undra hur en hund som får omdömet 4 i delmoment a/ uppträder mot en person som kommer emot den iförd svart långrock, svara solglasögon och svart slokhatt och tyckte närmast att Bores avvaktande hållning var något jag uppskattade. I delmomentet *arg* fick Bore en 0:a dvs. han uppvisade ingen ilska viket inte förvånade mig, men väl gladde mig för man kan aldrig förutse alla reaktioner hos sin hund.

Moment 7 hade enbart ett moment, *trygg*. Jag bävade lite inför detta moment väl medveten om vad våra hundar brukar tycka om att går över de moderna hängbroarna (de med en gallergångbana) i fjällen. Nu visade det sig att det var korrigerade plastskivor som han skulle gå på och det var inget problem och han fick en 4:a i detta moment.

Moment 8 (valfritt) innehöll endast en del, *trygg*. Momentet gick mycket bra. Han reagerade visserligen och tittade åt det håll varifrån ljudet kom men återgick snabbt till att fortsätta sin undersökning av gräsmattan. Även i detta moment fick han omdöme 4.

Slutligen fick han ett sammanfattande omdöme där han fick 0 under rubriken *ljudlig* (ha sa inte ett knäpp på hela tiden) och 2 under rubriken *positiv attityd*.

Vad säger då resultatet och vad är denna test då bra för? När det gäller resultatet så har jag svårt att ha någon direkt uppfattning. Det gick ungefär som jag förväntade mig. Jag saknade dock ett moment och det var möte med annan hund för att mäta eventuell hundaggressivitet. Varför detta inte finns med vet jag inte, men jag anser att detta är en mycket viktig faktor som borde var intressant att beskriva för samtliga raser.

Alla ni som är medlemmar i SKK och därmed får tidningen Hundsport har säkert läst om tankarna bakom BHP. En av tankarna är att kunna få fram en generell beskrivning av våra hundraser för att därigenom kunna se vad som skiljer dem åt, till nytta och glädje för valpköpare. För att få fram denna generella bild krävs dock att ett stort antal hundar av samma ras genomgår BHP, vilket jag knappast tror kommer att gälla för ”min” ras, grönlandshunden. Jag hade dock en trevlig förmiddag i solskenet och kunde dessutom hjälpa en bekant i nöd, så det fick bli den dagens goda gärning.

Lennart Andersson
Bålsta

Grönlandshundar förr och nu?

Eller grönlandshundägare förr och nu?

[Text och illustration: Kari-Mette Sundal] **På förfrågan från styrelsen i rasklubben ska jag skriva om grönlandshunden förr och nu.(Herregud, har jag blivit så gammal?!) Nu sitter jag här uppe i fjällstugan och försöker skriva nåt vettigt. Utanför fönstren leker ett gäng grönlandshundvalpar. Små busiga nysten som skall bli ohanterliga vildar?**

Jag undrar om det finns någon annan polarhundras som är så mytomspunnen som grönlandshunden? Säg *grönlandshund*, och folk börjar berätta för dig hur den ÄR och vad den kan hitta på! Hur kan det komma sig? Ingen rök utan eld?

Först vill jag reda ut en sak: vad er förr? Grönlandshunden kom till de nordiska länderna i samband med polexpeditionerna runt förra sekelskiftet. Denna typ av slädhundar har funnits på båda sidor om Baffin Bay betydligt längre, och det vore förmätet av mig att tro att jag kan skriva något om rasens utveckling och eventuella förändring sett i historiskt perspektiv.

Min erfarenhet av grönlandshundar sträcker sig bara tillbaka till mitten av 1970-talet, då jag blev bekant med en vildvuxen svensk som var tillsynsman i en nationalpark i Norge. Att jag främst kommer ihåg svensken och inte hans grönlandshund, beror på att han var mera vild än sin hund och att detta inte alls visade sig vara nåt undantag för många av dom första grönlandshundägare jag stiftade bekantskap med. Vid den här tidpunkten var jag 16 år och aktiv medlem i en draghundsklubb i Midt-Norge. Som ägare till en korthårig vorstehertik betraktade jag de få polarhundsägare jag mötte med skräckblandad förtjusning. Dom kom i sina vadmalskläder, på träskidor, med renhudar fastsurrade på Segebandenpulkan, hår och skägg var lika ostyrigt som deras vargliknande hundar intrasslade i koppel och linor. Siberian huskies var vanligast, sen dök svensken upp med en stor grönlandshanne vid namn Imaq. Imaq skulle man passa sig för, han hade pondus och var inte intresserad av daltande småtjejer. *Eller hur var det egentlig med den saken*?

Grönlandshundar var för riktiga män som sov ute i snön på vintern, helst med bara en drivtimmerstock över sig i en renskinnssovsäck [Nansen på Frans Josefsland]. Denna sanning underströks eftertryckligt av Imakägaren, så jag inte skulle få några löjliga idéer i min flickskalle. Nedslagen av fakta slog jag alla polardrömmar ur hågen och visualiserade päls på min stackars vorsteher som fick uthärda många kalla turer i den Trönderska vildmarken.

Sen skulle jag träffa många grönlandshundägare och dom varierade i typ, lynne och kulör lika mycket som sina hundar. Machokillar som höll sina bestar kort i kedja och varnade andra hundar och varelser att hålla avstånd, och helt vanliga tjejer och killar som kom spatserande i

lugn och ro med sina grönländare. Sist nämnda var kärringhundar, inte draghundar, fick jag höra. En seglivad myt har det visat sig.

Grönlandshunden var ju, när den kom till Skandinavien, själva sinnesbilden på hårdföra mäns kamp mot polarnatten. Att en tjej kunde trava in 8 grönländare lösa i en liten Mazda, och att både hon och hundarna skulle anlända resans mål helskinnad, var ett hot mot själva mannligheten! Myten om att dragvilja är lika med benägenheten att slåss med allt och alla, lever kanske fortfarande kvar i någon avlägsen vrå av riket, men knappast bland de som ser orimligheten i detta påstående. Gemensamt för de första grönlandshundägare jag lärde känna var att de var friluftsmänniskor; som åkte ”på tur” varje helg och all annan ledighet i norska fjäll och vildmarker, och då var grönlandshunden ett självklart val!

Om jag går till mig själv och mina första grönlandshundar, hur lång tid tog det för mig att spräcka myten eller kanske hellre: knäcka koden? Jag var uppvuxen med hundar i stora antal, dressyrkurser, hundutställningar, jobb som kennelflicka, draghundstävlingar och ett aktivt friluftsliv mm. Allt som borde göra mig rustad att ge mig på uppgiften att fostra en grönlandshund. Herre Gud, det var bara en liten valp på 8 kg!

Jag hade ju min vorsteher tik som gärna jagade kor, dödade katter och kaniner och kunde låsa upp de flesta dörrar, så lite visste jag vad hundar kunde hitta på. Men vorstehern skulle aldrig göra något av ovan nämnda hyss om jag var inom syn och hörbart håll, och det var ju faktiskt en avgörande skillnad… Snabbt, efter ett dygn som grönisägare, började jag ana detta; körde känt knep att få valpen att hålla kontakt*: ”göm dig eller vänd om och gå åt andra hållet om valpen drar iväg på egna äventyr”*. Resultat: jag fick leta i något som kändes som en evighet efter en lycklig valp på upptäcktsfärd i stora världen. *Självständig och äventyrlig*. Ok, jag fattar, du klarar dig utan mig. Kanske dax att fråga om lite råd hos erfarna polarfolk.

Här är ett axplock av vad fick jag lära mig av experterna:

Grönlandshundar
-skall inte lära att gå fint i koppel, då blir dom inte draghundar.
- behöver inte vatten på vintern, då äter

dom snö. Torrfoder ges torrt på snön.
- har inget inomhus att göra.
- kan utfodras på rävfoder, fiskavfall, potatisskal, räv(!) och gammalt bröd.
- ska vara hårda och svåra att hantera för att vara goda draghundar.
- behöver inte tränas, dom drar ändå.
- går inte att ha lösa.
- går inte att dressera.

Tack och lov att vi var flera som frågade: VARFÖR???

Sen var det ju detta att det var en polarhund som skulle bo ute. Pappa kom med jättefin hundkoja, som placerades bakom huset, här skulle den lilla bo. Det var viktigt enligt expertisen att hon inte lärde sig att det var bättre inne än ute. Så ut i natten ensam från första början. Resultat: en varelse som kunde åstadkomma sömnlösa nätter för sig själv, matte, familj, vänner och grannar, för att till slut få någon sorts uppmärksamhet i form av t.ex. hink med vatten över huvudet (expertråd). I hopp om att någon av oss skulle få sova hade jag tillslut en lycklig och genomblöt valp i sängen.

Men det finns ett gott råd som bör efterföljas i största möjliga grad, och det är att bekanta sig med föräldrarna till valparna, för att få ett visst hum om vad man kan förvänta sig. Jag ignorerade fullständigt alvaret i historierna om att mamman var mest känd för (dragviljan kom som nummer tre på listan) allt hon hade tuggat sönder för ägaren och hans vänner.

På meritlistan fanns bl.a. all inredning i några bilar, en nyrenoverad hall, kläder och skor mm. Ett annat särdrag var att hon hade en särdeles klar och hög sångröst och lust att sjunga. Kan sånt gå i arv? Kanske inte själva beteendet, men upprinnelsen till det: stort aktivitet och stimulansbehov kombinerad med okunskap.

Min lilla valp började tidigt ta upp arven efter sin mamma. Hon specialiserade sig på biltillbehör som backspeglar, innertak, gummit på kofångare, stänkskärmar och lister. Jag fick fort god insikt i vilka bilmärken som hade det dyraste detaljerna. Skylt med texten: ”Parkera inte din nya Volvo här!” blev ett befogat tillbehör till voven.

Myt: ”grönlandshundar äter barn ”. Det är helt sant, detta fick jag höra otaliga gånger av erfarna hundmänniskor, dock inte grönlandshundägare, de första åren med rasen. Så hur var det med min lilla tös, hur benägen var hon att käka i sig mina syskonbarn t.ex.? Hemma hos föräldrarna var vi, som sig bör, mycket vana med hundar i alla åldrar och storlekar. En av mina kära bröder sammanstrålade med mig i barndomshemmet en vacker sommardag. Han med sin familj bestående av en inte så hundvan fru och två dito småpojkar, jag med min lilla grönlandshundtik på 4 mnd. Broderfamiljen tog förväntansfullt plats i soffan inför presentationen av den lilla valpen. Iggy Pop[1], som valpen så träffande hette, var överlycklig att få komma in, och i dörröppningen mellan kök och vardagsrum får hon syn på lintottarna som sticker upp bakom soffbordet. I yster glädje över likasinnade tar hon sats mitt på golvet, flyger över framdukat fikabord och landar med sprattlande ben och tunga på människovalparna mitt i soffan.

Skriken; *”ta bort hunden – ta bort hunden”* ekade länge i väggarna. Och en oförstående och besviken Iggy Pop fann sig själv lika fort ute, som hon hade kommit in. Det tog cirka 15 år innan en av killarna frågade om att få följa med på hundspannstur i fjällen. Svägerskan blev aldrig någon ”hundmänniska”. Nej, grönlandshundar har inte barn på menyn, men deras kärlek till människor och enorma livsglädje kan lätt bli för mycket för den som är oförberedd. Att lära en grönländare att hälsa sittande med alla fyra benen gott jordade är ingen dum idé. Som nybliven grönlandshundägare gjorde jag många misstag, men blev lika fullt helt förlorad kär i dessa energiska hundar, som nästan svämmar över av livsglädje och iver. Och vad var koden jag tillslut knäckte?

MAT. Så enkelt; grönlandshunden prioriterar mat i alla lägen.

Det betyder att du kan lära en grönlandshund nästan vad som helst om du mutar den med en liten gnutta mat, och att du kan förvänta att den alltid försöker hitta något ätbart.

Det är därför bra att vara steget före när det gäller vad som kan trigga igång jakten på mat. Jag släppte Iggy Pop på ett stort fält där vi hade rastat hundar i alla år, hon satte genast av i full gallopp riktning en motorväg en km bort, jag fattade noll! Sen såg jag vad *hon* såg: ett möjligt byte; bilarna som rörde sig i fjärran! Jakten tog stopp mot viltstaketet, mina rop var till ingen nytta. Grönlandshunden jagar främst med synen, havsisen på Grönland är dens naturliga miljö. Så lite mindre utsikt underlättar kontakten… allt som rör sig kan möjligen ätas.

[1] Iggy Pop: punkrockare.

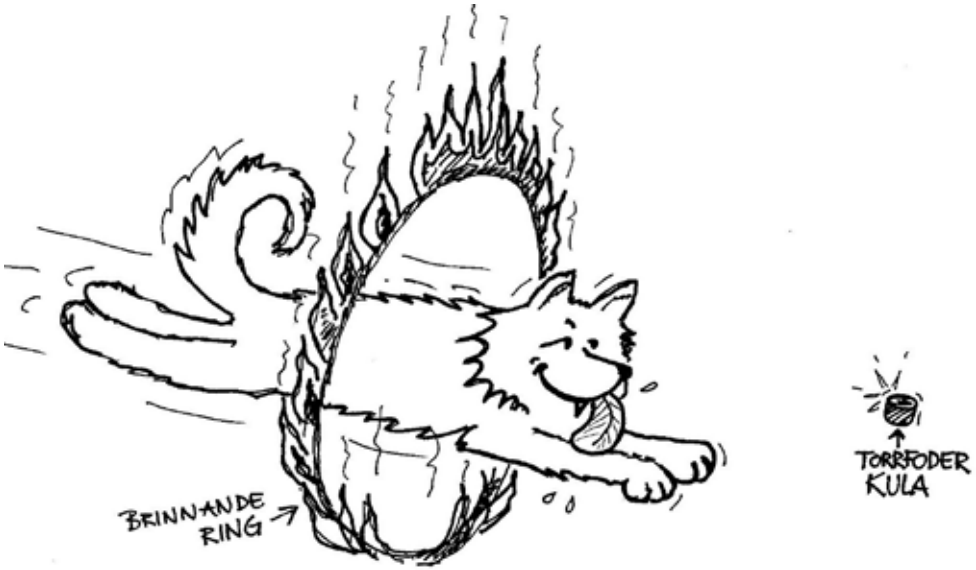

LEDARSKAP. Håll dig lugn och konsekvent, hunden har nog energi och varvtal för er båda, men du skall bestämma takten. Grönlandshunden är faktiskt mycket lättlärd när du först har fått kontakt. Men kräv inte av den något du inte har lärt den.
Så vad är skillnaden på förr och nu? Jag hävdar att grönlandshunden är den samma, med samma behov, mentalitet och särart. Den har en otrolig anpassningsförmåga. Den är mycket ursprunglig i sitt beteende och den finner sig i det mesta, bara du ger den mat och tillfredställer behovet av fysisk aktivitet och tydligt ledarskap.

Grönlandshundägarna däremot, har tappat mycket hår på bröstet, vildvuxet skägg och stora mustascher; oräkneliga är alla tjejer och mjuka män som genom åren har hanterat dessa ”bestar”. Förståelse för rasens ursprung och lite vanlig vardagsdressyr var allt som behövdes.

[Kull nummer 8 är levererat till sina nya hussar och mattar. I hundgården blänker en ny liten stjärna: Tarva av Trolldom, hon är mycket lik min första avelstik: Trolle. Samma energi, påhittighet, färg, kropp, aptit och förmåga att anpassa sig till det jag erbjuder henne. Grönlandshund anno 2013 eller 1984, samma hund, men klokare ägare.]

Kari Mette Sundal

Medlemsannonser

SIBERIAN HUSKY

Parning mellan Ylajärvis vargtass och Huskylyan First choice.
Tasse går som ledarhund. Nana går som team dog, med utmärkt steg.
Nanas meriter: Ryssjöns open MD 4 plac.
Tasses Meriter: Har fullföljt ett mycket stort antal tävlingar.
Fullföljt Femundlöpet, Amundsen Race Polardistans.
En trygg och uppskattad flockmedlem.
Leveransklara slutet vecka 40.
Pris 9000 kr
Valparna säljes till dragaktiva hem.
Vet besiktade, chippade, Registrerade i skk vaccinerade, avmaskade Jiepeer’s kennel Frasse Hed
0705822171

Parning mellan Nymånens Yxius och Team Luna-Tic’s Selma.
Selma och yxius går som ledarhundar i sina respektive spann.
Selmas meriter: Ryssjöns open MD 4 plac.
Nymånens Ixius meriteringar.
2010: Finnmarksløpet 500
Polardistans 160 + 150
Femundløpet 400
2011: SM Gafsele - MD-12
2012: Femundløpet 400 - 6 MD
Leveransklara vecka 40. Föddes 6 aug.
Pris 9000 kr
Vet besiktade, chippade, Registrerade i skk vaccinerade, avmaskade Jiepeer’s kennel Frasse Hed
0705822171
frasse@jiepeers.se kollas sällan ring hellre.

ÖVRIGT

Säljes
Fossum nomesläde
Lämplig för 3 hundar eller större hundspann
Släden har utbytbara belag, nya belag följer med i köpet
Tel. 072 74 33 299

Engelska gäster ute på tur.
[Foto: Donald Eriksson]

Vill DU ha Resultatbilagan?

Pdf-fil finns att hämta på sphk.se.
Vill du ha det i pappersformat?
Skicka ett mail till polarhunden@gmail.com med ditt namn och adress

// Redaktionen

KENNEL FENRISULVEN
Racing Siberian Huskies

Lotta & Peter Antoniuson
Box 61, 780 67 Sälen
0280-20546, 070-647 59 49
www.fenrisulv.se
info@fenrisulv.se

Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen. Till:

Posttidning B

HILLEBERG

THE TENTMAKER

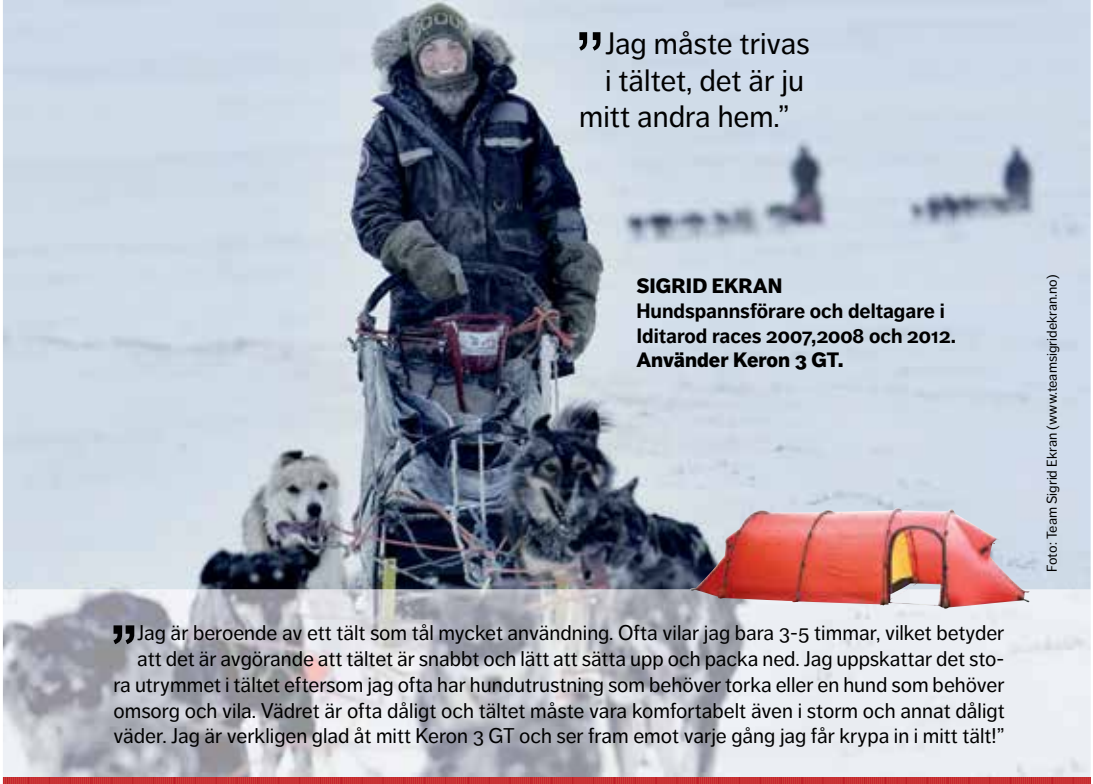

”Jag är beroende av ett tält som tål mycket användning. Ofta vilar jag bara 3-5 timmar, vilket betyder att det är avgörande att tältet är snabbt och lätt att sätta upp och packa ned. Jag uppskattar det stora utrymmet i tältet eftersom jag ofta har hundutrustning som behöver torka eller en hund som behöver omsorg och vila. Vädret är ofta dåligt och tältet måste vara komfortabelt även i storm och annat dåligt väder. Jag är verkligen glad åt mitt Keron 3 GT och ser fram emot varje gång jag får krypa in i mitt tält!”

LÄS MER, SE VÅRA INSTRUKTIONSFILMER OCH BESTÄLL TÄLTHANDBOKEN PÅ

HILLEBERG.SE